

Bilag III.

Til den høje Regering og Rigsdag.

Esbjerg Fiskeriforening tillader sig herved underdanigst at ansøge om, at Maalet for Rødspætter i den nu ventede Lov om Saltvandsfiskeri for Farvandet omkring Horns Rev maa blive nedsat til 6 $\frac{1}{2}$ Tomme, eller at der maa blive givet det høje Ministerium Bemyndigelse til efter Omstændighederne at give en saadan Tilladelse for en større Del af Aaret.

Der er i disse Farvande til de fleste Tider af Aaret rigeligt med Rødspætter, men de ere gennemgaaende smaa, og ofte er Fangsten for langt den største Parts Vedkommende under 8 Tommer. Og det er ligeegyldigt, om vi holde os nær Land eller gaa saa langt til Søs, som det er muligt at fiske med Snurrevaad, overalt træffe vi de samme smaa Rødspætter, rigelige i Mængde, men alligevel er det ofte mere end vanskeligt at faa Lasten fyldt med 8 Tommers Fisk.

Derimod bliver der stadig flere og flere fremmede Dampere og tyske Fiskerkuttere, som søge hertil, og hele sidste Foraar og langt ind i Sommeren kunde vi daglig tælle flere Hundrede Damptrawlere og ligeledes flere Hundrede tyske Fiskerkuttere, som fiskede udfor vore Kyster, og saa snart de opdagede en god Fiskeplads, fyldte de op i Farvandet, saa vi havde den største Vanskelighed med at finde en Plet, hvor vi kunde udsætte vore Redskaber, uden at risikere at blive oversejlede.

Af disse fremmede Fiskere forlanges intet Hensyn, og de tage absolut heller intet, de tage, hvad de mene, har nogen Værdi for dem, medens det øvrige kastes ud til at raadne paa Havbunden.

Vi kunne ikke indse Nytten ved en saadan „Fredning“, og endnu mindre kunne vi indse det rimelige eller retfærdige i, at kun danske Fiskere skulle være underkastede strenge Regler for Fiskeri i et stort, internationalt Farvand, saa længe der ikke en Gang er Udsigter til, at man kan enes om internationale Regler for Fiskeriet i dette Farvand.

Vi ønske ikke en Gang at blive stillede paa lige Fod med de fremmede, vi ønske navnlig ikke at benytte det ødelæggende Stortrawl, men kun at faa en Grænse sat, der giver os Mulighed for at bevare vor Eksistens. Og Danmark vil endda overfor Udlandet kunne henvise til særdeles virksomme Fredningsbestemmelser.

Skulde Hensynet til det øvrige Land gøre det nødvendigt, kan man stille den Betingelse, at de Rødspætter, som ere under det for Danmark almindelige Maal, kun maa afsættes til Udlandet.

Og skulde den Tid komme, da der opnaas internationale Fredningsbestemmelser, ville vi med Glæde underkaste os saadanne, hvorimod vi ikke kunne indse, at alene vort ubetydelige Fiskeri, som tilmed intet ødelægger, vil kunne have nogen Indflydelse paa Fiskeribestanden i det vidtstrakte Vesterhav.

Vi haabe, det høje Ministerium og den høje Rigsdag maa indse det retfærdige i vort Ønske og imødekomme vort Andragende.

Esbjerg, den 30. Januar 1907.

Underdanigst

I Bestyrelsen for Esbjerg Fiskeriforening:

sign. Chr. A. Bank,
p. t. Formand.